JESUS KOMMER TILBAKE
23/24 SEPTEMBER
2025

Joshua Mhlakela

JESUS KOMMER TILBAKE 23/24 SEPTEMBER 2025

KUN UTKAST TIL OVERSETTELSE

Først publisert 6. juli 2025 på original engelsk av Truth Limited

En gratisversjon av denne publikasjonen kan lastes ned fra Internet Archive.

Innholdet i denne meldingen er teoretisk sett så jordskjelvende og universelt at det krever at dette e-heftet oversettes fritt, uten noen opphavsrettslige hensyn, til ethvert språk eller dialekt og distribueres fritt hvor som helst i denne verden.

UTGIVERENS MERKNAD

Jesus Kristus vender tilbake for å ta bort den kristne kirken enten 23. eller 24. september i den gregorianske kalenderen. Disse to datoene samsvarer med trompetfesten i Israel, samt starten på det jødiske religiøse nyttåret (Rosh Hashana) i år 5786. I kirkespråk er dette den lenge etterlengtede bortrykkelsen av kirken, og har blitt sammenlignet med det åndelige ekteskapet mellom Jesus og kirken som hans jomfruelige "brud." Det vil finne sted på et blunk i alle verdens tidssoner, og det er ingen tvil om at de som er på den internasjonale romstasjonen ikke vil bli unntatt. Millioner forventes å forsvinne sporløst, etterlate sine krøllete klær — og kaste resten av verden inn i en syv år lang trengselsperiode som vil ende med Jesu gjenkomst for andre gang. Denne gangen vil han gjøre det åpent 15. september 2032 på den jødiske soningsdagen (Yom Kippur) for å herske fra Jerusalem over hele jorden som kongenes konge og herrenes herre.

Slik er dette vitnesbyrdet fra Joshua Mhlakela fra Johannesburg, skrevet ned her for ham av en tidligere kristen avisreporter. Det er basert på de to YouTube-podkastene med bror Joshua — God's Voice Daily og Centwinz, sendt i juni 2025. Siden den gang har hans vitnesbyrd blitt styrket av vitnesbyrdet til en sørafrikaner, en søster i Kristus, som i dag vitnet om at Jesus hadde diktert til henne en skriftlig erklæring som bekreftet at han VIL komme tilbake ved den kommende trompetfesten. Maran Atha!

Mitt navn er Joshua Mhlakela. Jeg bor i Johannesburg, men kommer fra Cape Town. Jeg tror på Jesus, og i dag er jeg klar til å si det han har sendt meg for å si til verden der ute. Jeg er ikke en apostel, pastor eller biskop — bare en enkel gjenfødt, blodvasket troende på Jesus. Jeg har vandret med Herren i noen år nå. Så jeg kan si at jeg kjenner ham personlig. Jeg vil bare si til alle at bortrykkelsen er over oss. Selv om du ikke er klar for den — er den klar for deg.

Før jeg ble født i 1982, hadde faren min en drøm der han ble bedt om å gi meg navnet Joshua. Dette var lenge før det fantes teknologi for å bestemme kjønnet på et ufødt barn. På grunn av noen fødselskomplikasjoner advarte legen imidlertid foreldrene mine om at jeg ville komme ut død eller skadet. Da jeg til slutt kom ut uten noen problemer i det hele tatt, erklærte legen meg for et mirakelbarn.

Samme dag som jeg ble født, lå moren min og lå med meg på magen da hun følte en åndelig kraft komme over seg for å kvele henne. Hun kjempet mot denne kraften og var i ferd med å snu seg rundt, og glemte at jeg lå på magen hennes. Hadde hun snudd seg, ville jeg ha falt i gulvet og skadet meg, kanskje dødelig. Men så minnet Gud henne om min tilstedeværelse, så hun holdt fast i meg, og den ånden forsvant.

Da jeg var omtrent fire eller fem år gammel, ble jeg kidnappet i omtrent en måned av noen som kjente familien min. Mirakuløst nok tipset en indisk person politiet, og de og foreldrene mine kom og reddet meg. Jeg beholdt minner fra den tiden — bare sittende på trappen til et sted jeg ikke kjente, og bare gråte hele dagen.

Da jeg var tenåring på 16 eller 17 år, kjempet jeg mot selvmordstanker. Jeg ville så gjerne ta livet mitt, og fienden ga meg muligheter til å gjøre det. Jeg husker denne ene gangen jeg prøvde å ta livet mitt, men akkurat da jeg skulle til å gjøre det, stoppet Gud meg.

Så døden fulgte meg helt fra den dagen jeg ble født. Det er et vanlig ordtak at alle skal dø, men ifølge Bibelen finnes det en gruppe mennesker som aldri skal se døden. I 1. Korinterbrev 15:51-52 sier Paulus: "Vi skal ikke alle sovne inn." Med andre ord, vi skal ikke alle dø, men i et nu, på et øyeblikk, skal vi alle bli forvandlet. Vi skal bli forvandlet fra det dødelige til det udødelige. Gud vil gi oss nye legemer som vi aldri skal dø gjennom. Så jeg tror dødens ånd fulgte meg, for kanskje Satan var klar over allerede da at mitt fremtidige kall i livet ville være å fortelle alle at det finnes en gruppe mennesker i fremtiden som Gud ville utvelge til ikke å se døden. Så døden er min fiende, og døden er Guds fiende.

Amos 3:7 sier, "Herren gjør ingenting uten å åpenbare sin plan for sine tjenere, profetene." Jeg er ikke en profet, men jeg er en Herrens tjener. Og i dag åpenbarer Gud sin plan også for verdens mennesker.

I år 2000 ble jeg kristen. Jeg ga livet mitt til Jesus da jeg fortsatt var i tenårene etter å ha kjempet mot selvmordstanker. Jeg tror jeg var 19 år da jeg kom til Jesus og ga livet mitt til ham. Selve det året, mens vi var tilknyttet kirken der jeg var, pleide vi å besøke folk hjemme hos dem for å be for dem. En ettermiddag, da jeg kom ut fra disse hjemmene og ut i gatene, la jeg merke til at det var en engel ved siden av oss, like høy som en bygning eller det høyeste treet i området. Denne engelen bar et sverd, og han så seg rundt som om han skulle vokte oss. Mine ledsagere var imidlertid ikke klar over dette. Jeg sa ingenting til dem da, fordi jeg ikke visste hva jeg skulle mene om det. Uansett, det var en av mine første opplevelser av den åndelige verden som en gjenfødt kristen. Noen ganger gikk jeg til eller fra kirken, og jeg var så fylt av Guds Hellige Ånds nærvær at jeg følte det som om Jesus gikk ved siden av meg, selv om jeg ikke kunne se ham.

I 2003, i den samme kirken som jeg gikk i, ble jeg assisterende pastor. En natt så jeg fremtiden i en

drøm. Jeg så meg selv i et åpent felt en mørk natt. Jeg så på bakken og innså at den hadde blitt brent. Instinktivt visste jeg at det ikke bare var bakken der jeg var som hadde blitt brent. HELE JORDEN hadde blitt brent! Der jeg var, var atmosfæren så skremmende. Det var så skremmende å være der jeg var. Jeg gikk for å klatre opp en bakke for å prøve å finne et annet menneske fordi jeg var helt alene på dette stedet på en mørk og skremmende natt. Jeg klatret opp bakken, jeg så meg rundt, men jeg fant ingen andre. Jeg så opp på stjernene, og jeg så stjernene. Da jeg så på stjernene, visste jeg inni meg at kristne troende hadde blitt tatt opp til himmelen før ødeleggelsen hvis ettervirkninger jeg var vitne til her. Så våknet jeg. Etter at jeg våknet, følte jeg det som om Gud hadde tatt for å se fremtiden og deretter brakt meg tilbake.

Etter syv år, i 2010, sluttet jeg som assisterende pastor i en alder av 28 år og tenkte, "Gud, jeg har tjent deg. Jeg har gjort mitt beste. Kan jeg nå fokusere på mitt eget liv?"

Året etter, igjen i en drøm, så jeg meg selv i en rettssal i himmelen. Jeg var utenfor døren til rettssalen. Foran meg, mens jeg ventet på å gå inn, sto en mann som bokstavelig talt skalv av frykt. Det var som om han visste at når han først kom inn i rettssalen, kom han ikke til å klare det. Uansett, han gikk endelig inn, og jeg vet ikke hva som skjedde med ham. Rettsforhandlingene gikk så raskt at de bare tok sekunder.

Hebreerne 9:22 sier, "Det er et menneskes skjebne å dø én gang, og så kommer dommen." Så jeg visste at disse menneskene som kom til retten for å få dom, allerede hadde dødd på jorden, men jeg visste at jeg ikke var død. Så var det min tur. Jeg befant meg sittende på en av de kirkelignende benkene i retten og så mot stolen der dommeren vanligvis sitter. Der var Gud — han var så enorm i setet der han satt. Han var gjennomskinnelig, så jeg kunne ikke se skikkelsen hans, men likevel kunne jeg vite at dette var Gud. Til venstre for meg var Jesus med en menneskekropp i naturlig størrelse, og fremsto som min advokat. Til høyre for meg var Satan, og i hånden hadde han en tykk mappe som detaljerte alle syndene jeg noen gang har begått. Så fienden Satan anklaget meg for Gud Fader og Dommer, men så trådte Jesus frem. Da han trådte frem, akkurat der og da ble jeg frikjent for alle mine synder. I Sør-Afrika, hvis du blir dømt og idømt fengsel av en domstol, går du fra rettssalen ned trappen til et arresthus før du blir transportert til fengsel. Slik var det i denne himmelske retten. Hvis du ikke klarer det, går du ned trappen til helvete, men hvis du klarer det, går du opp til himmelen. Etter frifinnelsen min gikk jeg opp til himmelen. Da jeg kom dit, var det dagtid, og jeg så folk sitte rundt. Ut fra klærne deres å dømme var de skolebarn og innsatte. Men de var i himmelen — de hadde klart det!!!

Så viste Jesus seg foran meg i en hvit kappe. Jeg hadde nettopp forlatt ham i hoffet der, men fant ham der igjen i himmelen. Dette var første gang jeg så Jesus i et syn eller en drøm på nært hold. Han så ut som fra Midtøsten. Han hadde mørkebrunt hår ned til halsen. Han var kjekk med et pent trimmet skjegg. Det eneste som fanget oppmerksomheten min var øynene hans. Jeg var forbløffet. Jeg fortsatte bare å se på ham. Jeg klarte ikke å holde blikket borte fra øynene hans. Jeg var — jeg vet ikke om det er riktig ord, for engelsk er ikke morsmålet mitt — trollbundet. Jeg ble så oppslukt av erkjennelsen av at min Skaper, som jeg elsket, sto der rett foran meg! Han så på meg og ga, uten å si noe, kommandoer gjennom hodet sitt. Så begynte vogner å dukke opp og stille seg opp foran meg, så mange at jeg ikke kunne telle dem. Ingen kjørte dem. De bar velpolerte treklosser inni, hvorav bare noen få bar personnavn. Jesus sa til meg — igjen gjennom tankene sine, men jeg hørte det høyt og tydelig: "Du har frelst få mennesker."

Så kikket han bort på de mange treblokkene som ikke hadde navn, og la til, "Du må fylle alle disse treblokkene med sjeler." Og så våknet jeg. Da jeg våknet, tenkte jeg at kanskje Gud vil at jeg skal være en sjelevinner og åpne en kirke. Igjen, som med min første drøm, følte jeg at jeg kom tilbake fra himmelen. Og jeg følte hans nærvær rundt meg.

Så fem år senere, i 2016, startet jeg en husmenighet. Jeg kalte folk over, de kom, og jeg ba for dem. Dette fortsatte i omtrent en måned, men hver gang jeg dro dit for å dele Guds ord og be med dem, hadde jeg ingen fred inni hjertet mitt, jeg følte meg ikke bra med det. Til slutt fortalte jeg menigheten at jeg sluttet. De trengte ikke å komme for bønn lenger inne i husmenigheten. Så gikk jeg ut, klar til å dra, da en gammel kvinne kom til meg ute på gården. Hun ba meg be for henne, så jeg la hendene på hodet hennes, hun lukket øynene, jeg lukket også øynene og ba for henne. Mens jeg gjorde det, kjente jeg et elektrisk støt gå gjennom hånden min. Jeg åpnet øynene mens jeg ba, og denne gamle kvinnen var her, men ved siden av henne — nå sover jeg ikke, dette er ikke en drøm, jeg er ute i det vide åpne — Jesus viste seg rett foran meg, stående ved siden av henne og så på meg. Men nå hadde han ikke på seg en hvit kappe. Han hadde på seg en majestetisk kåpe i en blålig eller marineblå farge som gikk ned til føttene hans. Han så så sterk ut med sine brede skuldre og kraftige brystkasse. Da jeg så på brystkassen hans, var det som om jeg kunne se galakser der som galaksene i verdensrommet. Og denne tanken kom til meg: Dette er den som holder universet sammen! Og mens jeg så på ham ansikt til ansikt, smilte han og forsvant. Jeg satt igjen med inntrykket av at smilet hans var for å si: "Bra jobbet!" for å stenge denne kirken. For det var ikke planen han hadde for meg; jeg skulle ikke åpne en kirke. Og da jeg var ferdig med å be, åpnet den gamle kvinnen øynene og sa til meg: "Visste du at da du ba for meg, følte jeg det som om en byrde falt av skuldrene mine, og jeg føler meg veldig lett etter det?" Jeg visste at det var på grunn av Jesu nærvær.

I en annen drøm eller visjon, i 2016, så jeg Jesus i himmelen, iført den samme majestetiske kappen og stående utenfor en bygning som lignet USAs høyesterettsbygning med sin søylefasade. Der sa han spesifikt til meg, "Du må ikke åpne en kirke." Jeg skal bare kunngjøre ham som den snart kommende kongen til verden.

I 2017 ble jeg i en drøm tatt til himmelen, hvor jeg i et tronrom så Jesus sitte på tronen sin med armene hvilende på armlenene. På gulvet kunne jeg se at det var en tåke rundt tronen hans, og jeg kunne høre en lyd som om en krig var på vei til verden. Det var inntrykket jeg fikk. Noe veldig, veldig, veldig alvorlig var på vei til verden. Jeg så på Jesus. Igjen, uten å åpne munnen, men gjennom tankene hans, kunne jeg høre ham veldig høyt og tydelig si til meg: "Jeg kommer snart!" Da han sa disse ordene, begynte han å reise seg mens han holdt seg fast i armlenene. Men før han kunne reise seg helt, kom det kraft fra ham og blåste meg harmløst bakover ut av himmelen gjennom himmelen på sekunder. Jeg landet på sengen min. I det øyeblikket jeg landet på sengen min, våknet jeg og ropte ut, og følte hans nærvær i meg så sterkt. Min kone sov ved siden av meg. Hun sa til meg: "Hva er galt?" Frem til i dag vet jeg ikke hvorfor jeg sa dette til henne, men dette er svaret som kom ut av munnen min: "Jeg så en mann i himmelen."

Nå pleide jeg å tro at jeg skulle vokse opp og bli en gammel kristen mann, og kanskje dø i nittiårene. Men alt dette endret seg i 2018. Det året, igjen i en drøm, så jeg ikke Gud, men jeg hørte hans svært høye stemme. De som hører dette — vær så snill å vær oppmerksom på hva jeg skal si videre. Merk ordene jeg skal si, for ingen av ordene jeg sier kommer til å falle til bakken. Ingen av disse ordene vil være tomme fordi de kommer fra Gud selv. Med andre ord vil de bli oppfylt. I denne drømmen sa han: "Det blir ikke noe VM i 2026 fordi livet på jorden ikke vil være business as usual for de som blir igjen." Så våknet jeg. Jeg er ingen fotballfan, så da jeg våknet, var jeg ikke klar over når det siste VM hadde blitt holdt, eller når det neste ville være. Senere sjekket jeg og fant ut at kampene i herrefotball-VM i 2026 hovedsakelig skal holdes i USA.

Senere i 2018, tidlig en morgen våknet jeg, slo på lyset og begynte å lese i Bibelen. Jesus viste seg foran meg i en hvit kappe. Dette var ikke en drøm, for jeg var våken. Jeg så på ham ansikt til ansikt da han, uten å åpne munnen, sa disse ordene gjennom tankene sine: "Fra den tiden Israel ble en nasjon i 1948 vil det gå 77 år til utvandringen." Han brukte ikke ordet "bortrykkelse," men jeg visste at han refererte til det. Han la til: "I 2025, den 23. og 24. september, vil jeg komme for å

hente kirken min. På disse to dagene vil ingen vite dagen eller timen jeg kommer. Etter det vil det være en syv år lang trengsel på jorden for de som er igjen. I 2032, den 15. september, vil jeg vende tilbake til jorden som konge."

Etter å ha sagt disse ordene forsvant han, og jeg ble forbløffet. Jeg visste ikke mye den gang om bortrykkelsen, det andre kommet og trengselen. Da jeg var ung og begynte å bli kristen, fortalte en pastor meg at det i fremtiden ville komme en slags trengsel, og at kristne ville gå gjennom den. Det var alt jeg visste. Jeg visste ikke at det fantes en rømningsvei gjennom bortrykkelsen. Jeg hadde kanskje hørt om det her og der, men jeg visste egentlig ikke mye.

Nå vet jeg at dette er svært kontroversielle temaer, men Gud ba meg en dag lese Jesaja 55, der han sa: "Intet ord fra meg skal forlate meg og vende tilbake til meg tomt." Og så sa han at han ville begynne å lære meg. Han ville begynne å tenke gjennom tankene mine. Jeg er ikke Gud, men han ville legge tanker i tankene mine slik at jeg kunne forstå mer om disse sakene. Han tok meg med til 2. Kongebok 2:1-11 om den forrige bortrykkelsen — den med Elia. Da Elia og Elisja var sammen, kom profetene til dem og spurte Elisja, "Vet du at din herre skal bli tatt fra deg i dag?" Og Elisja sa til dem, "Ja, jeg vet." Og andre profeter fra andre steder gjorde det samme. De stilte ham det samme spørsmålet, og han svarte også, "Ja, jeg vet." Til slutt sa Elia til Elisa, "Før jeg blir tatt fra deg, fortell meg hva du vil at jeg skal gjøre for deg." Så jeg så at dagen for Elias' opprykkelse ikke var et mysterium for dem. Faktisk hadde Gud åpenbart det for profetene, for Elisa og for Elia. Så Gud viste meg at han ville gjøre det samme for denne kommende opprykkelsen.

Så jeg begynte å studere dette emnet alvorlig. Så lærte jeg at Gud hadde innstiftet sju høytider, og Jesus hadde allerede oppfylt fire av dem ved sitt liv, død og oppstandelse — påsken, de usyrede brødene, førstegrøden og pinsefesten. Bare tre er igjen — trompetfesten, soningsdagen og løvhyttefesten.

3. Mosebok 23 forteller oss at trompetfesten ble innstiftet som en endagsbegivenhet. Den begynte med den visuelle observasjonen av nymånen. Men på grunn av usikkerheten rundt den fysiske observasjonen av den lille halvmånen av nymånen, ble varigheten på én dag senere utvidet til to dager. Til slutt førte denne situasjonen til det hebraiske uttrykket "Ingen kjenner dagen eller timen" som en referanse til denne trompetfesten.

Som nevnt tidligere hadde Jesus brukt ordet Exodus, men han snakket om bortrykkelsen. Syttisju år fra Israels grunnleggelse i 1948 bringer oss til nettopp dette året, 2025.

Og i 2025, 23. og 24. september, vil være de to dagene for trompetfesten. Så dette vil være det smale tidsvinduet når kirkens bortrykkelse finner sted. Syv år senere, i 2032, vil 15. september være soningsdagen når Jesus vender tilbake til jorden som konge.

Så hvorfor fortalte han meg om verdensmesterskapet? 1. Tessaloniker 5:5 forteller oss at det vil komme en tid da folk høylytt vil hylle den kommende freden og sikkerheten over hele verden. Dette er i hvert fall hva den kommende karismatiske Antikrist vil love verden etter bortrykkelsen. Kanskje det faktisk vil bli fred, men jeg vet ikke hvor lenge det vil vare. Men innen juni 2026 vil verden være i et så alvorlig rot, det vil være så mye kaos og ødeleggelse, at FIFA ikke vil kunne holde VM-kampene i USA, Canada og Mexico.

I Matteus 24:36 sa Jesus at ingen kjenner dagen eller timen for bortrykkelsen. Men hvis du googler dette på internett, kan du finne nettsteder som forklarer at dette uttrykket faktisk er et hebraisk idiom for trompetfesten. Trompetfesten var opprinnelig en endagsfestival, og den begynte med den fysiske observasjonen av "nymånen." På grunn av usikkerheten rundt den visuelle observasjonen, strakte endagsfestivalen seg til to faktiske dager. Derfor kan man si at ingen kjente dagen eller

timen for nymånen — og følgelig trompetfesten — og til slutt også bortrykkelsen.

Men dette er også her en refleksjon av tradisjonelle jødiske bryllupsskikker. Først når brudgommens far har bestemt bryllupsdatoen, ber han sønnen sin om å "gå og hent bruden din." Dermed vet ingen dagen eller timen for bryllupet, ikke engang sønnen, men bare faren. Kirken er Jesu brud, så bortrykkelsen vil være som bryllupet mellom Jesus og kirken. På jorden vil det finne sted på en dag ingen på jorden kjenner, ikke engang Sønnen på jorden, men bare Faderen.

Og hvis du går til 1. Korinterbrev 15:51-52, er Paulus enig med Jesus ved å nevne den "siste basunen." Mange mennesker, når de leser den "siste basunen," løper til Johannes' åpenbaring og sier at den siste basunen er det syvende trompetstøtet fra den syvende engelen under trengselen. Dette er feil. Under trompetfesten blåses shofaren 99 ganger, etterfulgt av den 100., og den siste er den "siste basunen."

1. Tessalonikerbrev 5:1 sier: "Nå, brødre og søstre, om tider og datoer — vi trenger ikke å skrive til dere." Det var ikke nødvendig for Paulus å skrive til tessalonikerne om tidene og datoene for "Herrens dag." Dette var fordi Herrens dag ville være en hendelse som var skjult for dem de neste 2000 årene, men som ville bli åpenbart for endetidskirken. Og i vers 4 sier Paulus at dagen ikke skal komme som en overraskelse for dem som er i lyset, men som en tyv skal den overraske dem som er i mørket.

Hebreerne 10:25 formaner oss til ikke å forsømme å samles, men å gjøre det desto mer ettersom vi ser dagen nærme seg. Og jeg sier at det ikke er noen tilfeldig dag, men et fast tidsvindu som man kan se nærme seg.

I Apostlenes gjerninger 1:6-7 spurte Jesu disipler ham etter hans oppstandelse, "Skal du på denne tiden bli konge over Israel?" Men han sa til dem, "Det er ikke deres sak å vite de tider og stunder som Faderen har fastsatt av sin egen makt. Men dere skal være mine vitner i Judea, Samaria og jordens ender." Med andre ord burde ikke tidene da Jesus skulle komme tilbake og bli konge i Israel være deres bekymring. Tross alt skulle det finne sted 2000 år senere.

Det er som Daniel som blir bedt om å holde kjeft og forsegle boken sin til endens tid. Så det vil komme en åpenbaring til kirken i endens tid, en åpenbaring av selve endens tid.

Så jeg skriver for å advare Sør-Afrika og verden om at Jesus kommer tilbake. Hvis du blir funnet uten Jesus i livet ditt, eller hvis du ikke har gitt livet ditt til Jesus — husk at tiden nærmer seg. Tiden Gud har satt for at folk skal motta ham, nådeperioden som Gud har gitt kirken til å nå ut til verden slik at alle kan motta Jesus og bli frelst, er i ferd med å ta slutt.

Brykkelsen vil skje. Millioner av kristne over hele verden, inkludert Sør-Afrika, vil forsvinne på et splittsekund. Etter at kristne er fjernet fra verden, vil Guds dom falle over verden.

Verden forbereder seg på VM i 2026. Men etter bortrykkelsen i 2025 vil det være slikt kaos, ødeleggelse og fordervelse i verden at det innen juni 2026 ikke vil bli spilt noen VM-kamper. Verden ville være et ugjenkjennelig sted.

Så nok en gang er jeg her for å trygle og be dere alle — vær så snill, ikke tro at dere har mye tid. Dere har ikke mye tid. Husk at jeg ikke ble kalt til å åpne kirker. Jeg hadde en gang trodd at det var det Gud hadde i tankene for meg. Men siden den gang har jeg funnet ut at mitt kall er å forkynne for verden at fremfor alt lever Jesus og at han kommer tilbake snart. Så, verden, vær forberedt. Legg alle deres synder bak dere og kom til Kristus hvor dere vil finne frelse. Det er sluttid. Jeg kan ikke si at jeg er det eneste kallet, men jeg er et av Guds siste kall. Så jeg appellerer til alle — vanlige

borgere, forretningsfolk, kjendiser, regjeringsministre, presidenter i land på alle kontinenter over hele verden — gi livet deres til Jesus nå, fordi tiden for bortrykkelsen er nær.

I 2019 så jeg Tom Horn på et TV-program snakke om boken sin, "The Wormwood Prophecy." Han er ikke lenger blant oss, men på programmet sa han at han hadde fått informasjon fra en ansatt i NASA om at en asteroide ville treffe jorden i 2029, fredag den 13. Horn sa at han måtte sette seg ned i sjokk da han innså at asteroiden kunne være den brennende stjernen som er nevnt i Johannes' åpenbaring 8. Hvis denne datoen markerer midtpunktet i en syv år lang trengselsperiode, bringer det å telle 3 ½ år tilbake en til 2025. Jeg vil si at han hadde rett med sin overordnede fremtidige tidslinje, som i utgangspunktet stemmer overens med min.

Jeg mottok den siste store visjonen i 2018. Dette er selvfølgelig ikke første gang jeg snakker om det siden den gang. For eksempel snakket jeg på den internasjonale podkasten God's Voice Daily. Jeg har også min egen YouTube-kanal hvor jeg prøver å formidle dette budskapet. Jeg kommer ikke til å oppgi kanalnavnet her, fordi jeg ikke er her for å promotere meg selv.

Jesus døde, ble begravet, oppsto igjen og fór opp til himmelen i år 32 e.Kr. Det finnes bibelforskere som tror at han ville være borte i 2000 år, og deretter komme tilbake. Hvis du legger til 2000 år til år 32 e.Kr., ender du opp i 2032 for året for Kristi gjenkomst. Men det kommer til å være syv år med trengsel før det, så hvis du trekker fra syv år fra 2032, ender du opp i dette året, 2025!

Mange vil uten tvil fortelle meg at mange andre har satt slike datoer før. Alt dette ble til ingenting — men det vil ikke være slik med denne. Jeg er EN MILLIARD PROSENT sikker på at kirkens bortrykkelse vil finne sted 23. eller 24. september. Jeg ber verden om å være forberedt på dette. Sørg for å gi livet ditt til Jesus. Han er veien, sannheten og livet. Han er Gud.